

שיר לחתונות של מרים ואחי בר-לוי ועליזה וגדעון שלח/ כתבה: רות קוגל

שמעו שמעו – לא תאמינו
 הטו און – לא תבינו
 כי בגליל דבר נפל
 מוזר מאד חורג כל כלל

וזו ראשיתה של שמועה מדהימה
 שהסעירה רוחות בארץ כולה:

איש זר עבר
 בחוצות של כפר
 חבורה של שף
 שרה שם יחדיו:

“איזה פלא מי שמע
 אח ואחות חתן כלה!
 אחות ואח כלה וחתן-
 טיפש חמור אתה מוזמן!”
 שאל האיש “אח ואחות?”
 ענה הטף: “בוא-נא לראותו!”

וכך בדרך כל שמועה
 רק חציה היא נכונה
 כי אח ואחות המתחתנים
 הם כנראה בני אותם ההורים:

אך ארבעה צעדים לחופה-
 על הדיבה בשתיקה עברה.

האחות הקטנה בחרה בחבר
 ואחי תקרא לו לאח אחר
 והאח נשא לאחות וכלה
 מעבר לים רעיה עליזה.

הערב בית שלח שלח שלוחותיים
 רוח רוב נחת ושמחה כפליים
 וכך ברך משורר קדמון:

“יברך ד' מציון
 אשתך כגפן פוריה
 בירכתי ביתך
 בניך כשתילי זיתים סבב שולחנך
 וראה בנים לבניך,
 שלום על ישראל!”

מאילת עד מטולה המקרה סופר
 אשר כל שומעו שערו יסמר,
 בדין ובאר שבע מהלכת שמועה
 אשר סומק מעלה בפני כל נערה,

ברוול בכסית
 בין מויסט לכוסית
 ברנות הכרך
 על ספסל בשדרה
 מגוזטרא לגוזטרא
 על אותו סבך
 תזחל הדיבה.

וכן כל צבא העיתונים
 עשו להם אז מטעמים,
 קול העם
 יצא בקול רם
 על דבר נורא
 ההולך ונרקם,
 ובבוקר דבר מפי הצופה
 מרמזים על אותו המעשה

ואם אלה בסתר ובשולי טורים
 העולם הזה בקולות וברקים:
 על שחיטות המידות
 על תנועה חלוצית
 את פיו מנבל
 בשמחה זדונית .

אימהות עובדות מאבדות עשתונות
 צועדות בחוצות בקריאות רמות.

מבני ברק על כנפי יונה צחורה
 נשלחה איגרת שחורה משחורה
 לאחים נוטרים במאה שערים:
 “קם מעשה מינות ורשעה
 אשר מימי סדום כמותו לא נשמע
 אל ניתן לפורצים לעשות כחפצם
 קרב יום של אחרית כל בשר ודמו”

למי תודה למי ברכה
וחי בצע אותה מלאכה?

נשיר הלל לחטיבה
כי תשלח התהילה
בכוח רון ומחולות
חוליה חדשה לבית חוליות.

דעי מעתה
נערה פתיה
כי יש תקוה
בחטיבה.
למי ברכה למי תודה
ומי הביא את עליזה?

לקבץ גלויות
אין זו סתם ציונות
לימוד לשון צעד ראשון,
אך ללב שפה פרטית,
אין לו צורך בשיג ושיח
ללא עברית וצרפתית
כי המבט האש יפיח.

וכך תוך קיבוץ גלויות,
נוספה חוליה לבית חוליות.

ודע מעתה בחור בטלן,
אושרך מוזמן
בין כותלי האולפן!

וגדעון הגיבור מספר השופטים
אמר כשיצא ללחום במדיינים :

“ממני תראו וכך תעשו!”
כך שח גדעון ללוחמים,
“מהם תראו וכך תעשו.”
נאמר הערב לכל הבנים.

רות קוגל

